

*„Nem merülünk el a kétségbeesésbe, nem sodor el bennünket a
bűnök árja,
de mégis tudjuk azt, hogy Jézus Szíve előtt, mint bűnösök állunk ott,
mint olyanok, akik keresztre feszítették a Szeretetet, akik
megsebezték.*

*Fölemeljük tekintetünket és az Ő szeretete, az Ő kinyitott Szíve,
Jézusnak érettünk odaadott élete, a keresztt a remény a számunkra.
Az üdvösségünk forrása, belőle fakad minden öröm és minden élet.
Fölemeljük tekintetünket reá, és lehajtjuk fejünket. Ez az ünnep.
Lehajtott fejjel, mellünket verve, és a kereszttben remélve.”*

Jézus Szent Szíve

Oz 11,1.3-4.8c-9

Ef 3,8-12.14-19

Jn 19,31-37

Föltekintenek arra, akit keresztülszúrtak.

Ott állnak Krisztus keresztje előtt minden nemzetek, minden népfaj, minden nyelvcsalád. Ott állnak Krisztus keresztje előtt megszámlálhatatlan, véghetetlen sokaságban mind az emberek.

Mind, akik régtől éltek, mindazok, akik a jövőben fognak élni ezen a földön, és ott álltak azok néhányan, akik abban az órában Jézus keresztjéhez mentek, és föltekintenek Őreá.

Föltekintünk mi is a keresztülszúrt Szívre, a megsebzett Szeretetre.

Jézus Szíve az Isten végtelen Szeretete, a megsebzett Szeretet.

Őreá tekintünk fel mindannyian mi emberek.

És akik ott állnak a kereszt előtt, akik föltekintenek reá, mind bűnösök. Ők feszítették keresztre.

Nincs igaz egy sem, mind bűnösök.

És érettük, a mi bűneinkért nyitotta meg szeretetének végtelen kincstárát, a Szívét a végtelen Szeretet, az Isten.

A megsebzett Szeretetet tárta föl előttünk. Hiszen a bűneink Őt sebeztek meg.

És amikor bűneinkben lévén ellenségei voltunk Istennek, akkor Isten szeretetének végtelen irgalmával, végtelen gazdagságával jött felénk.

Jött felénk a megnyitott Szívvel a megsebzett és megnyitott Szeretet.

Megsebeztek Őt a mi bűneink, Ő pedig kinyitotta előttünk a Szeretetet,

és a Szíve az élet, az élet gazdagságának, örömeinek, a mi üdvösségünknek a forrása lett.

Vér és víz ömlött belőle, és áradt a Lélek, az örök élet forrása Jézus Szentséges Szíve.

Ott állunk előtte és föltekintünk reá.

De amikor Jézusnak bűneink miatt megsebzett Szívére nézünk,

le is hajtjuk a fejünket, és a mellünket verjük.

Mert Jézus Szíve a végtelen Szeretet,

a titokzatos isteni irgalom belevilágít az ember bűnének titkába is.

Lehajtjuk fejünket és a mellünket verjük.

Nem merülünk el a kétségbeesésbe, nem sodor el bennünket a bűnök árja,

de mégis tudjuk azt, hogy Jézus Szíve előtt, mint bűnösök állunk ott,

mint olyanok, akik keresztre feszítették a Szeretetet, akik megsebeztek.

Fölemeljük tekintetünket és az Ő szeretete, az Ő kinyitott Szíve,

Jézusnak érettünk odaadott élete, a kereszt a remény a számunkra.

Az üdvösségünk forrása, belőle fakad minden öröm és minden élet.

Fölemeljük tekintetünket reá, és lehajtjuk fejünket. Ez az ünnep.

Lehajtott fejjel, mellünket verve, és a keresztben remélve.

Jézusnak bűneink miatt megsebzett Szívére nézve, így ünnepelünk.

És ez az ünnepelés elvezet bennünket a Trónhoz,

ahol ott áll a megszámlálhatatlan sokaság fehérre mosott ruhában.
A Bárány érettünk kiontott drága vérében, a Szeretet kiáradásában mostuk tisztára
lelkünket.

Ott állunk a Trónnál, és látjuk a megsebzett Szeretetet,
a Bárányt, aki megölve áll a Trónon, uralkodik szeretetének végtelen titkában.
S amikor látjuk Őt, egy hanggal kiáltjuk: Üdv Istenünknek és a Báránynak,
üdvösség Teneked, Te megsebzett Szeretet, aki irgalmas vagy hozzánk,
akit bűneinkkel megütöttünk, Te pedig áldással viszonzod a bűnök átkát,
Te megáldottál bennünket, kiárasztottad reánk a Szeretetet,
önmagadat nyitottad ki előttünk, a végtelen Eget,
és Tebened, a Te szeretetedben, a Te megsebzett szeretetedben,
bűneink miatt átvert szívedben adtál nekünk örök otthont és örök életet.
Ámen.

2021. június 13.

Takács Gyula plébános atya